

Meztelen ég

azt beszélnek néma lesz
apja kormos arcú madár
karmában betonkoporsó
csőréből kap szavakat az ég

anyja búza közti hangszál
galambok zuhanása
minden eljövételkor
imára hajolnak a füvek

kezét nézegeti rajzol az égre
ahol metszik egymást a vonalak
utasszállítók zuhannak egymásba

alvás előtt villámokkal forral tengert
óceánba mártott felhőkkel mos arcot
leveszi nyakából az ellipszisbe fűzött égitesteket

Mint selyem terít be a bodza-
fehér alkonyat. Új jelentések
bújnak meg vonásaidban. A barázdák
mögött csontnyugalom.
Ráncaid az éjszaka kibontja. Lassan
múlik el a zsibadás. Vér bukkik át
a hajlatokon, oxigént pumpál.
Fordított képem koponyádba vetül.

Atszakad a sötétség
egy másik kontinensre.
Harmínckilenceedik nap.
Meztelen ágak, a csipkés
ég mögött szárnyshogás.
Maradunk ebben a
bizonyosságban,
ez is csak térdig ér.
Szócsend, mintha víz alatt.

Özönvíz

Fejfelé

Kósa Eszter (Nyíregyháza, 2001): a debreceni Tóth Árpád Gimnázium tanulója. A Hajdúböszörményi Író-tábor többszörös díjazottja vers kategóriában. Első publikációja a KULTer.hu-n jelent meg. Egy verse a Pogany *Tízennyolc!* című pályázatának legjobbjaikat közlő *Nóttem* (2019) című antológiába is bekerült.